

20 Νοεμβρίου, 1992

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ORAS TRAVEL AGENCY LTD,

Αιτητές,

v.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 900/91).

Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Πράξη η οποία περιορίζεται στην επανάληψη νομοθετικών διατάξεων χωρίς την έκθεση των πραγματικών στοιχείων πάνω στα οποία εδράζεται, είναι ανατιολόγητη — Στην προκειμένη περίπτωση η αιτιολογία συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου επαρκώς.

5

Προς υποστήριξη της προσφυγής της κατά της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να απορρίψει ιεραρχική προσφυγή της κατά της απόφασης της Αρχής Αδειών η οποία απέρριψε αίτημά της για χορήγηση σ' αυτήν άδειας μεταφορέα "Α" για όχημά της, η αιτήτρια εταιρεία ισχυρίστηκε πως η επίδικη απόφαση ήταν ανατιολόγητη καθώς ανέφερε απλώς ότι δεν πληρούνταν τα κριτήρια των Άρθρων 15 και 5(9) του Νόμου, χωρίς καμιά αναφορά στα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

Οι διοικητικές πράξεις απαιτείται να είναι αιτιολογημένες κατά τρόπο που να παρέχουν όλα τα απαραίτητα στοιχεία για τη διακρίβωση της νομιμότητας της πράξης από το Δικαστήριο. Πράξη η οποία περιορίζεται στην επανάληψη νομοθετικών διατάξεων, χωρίς να εκθέτει τα πραγματικά στοιχεία πάνω στα οποία εδράζεται θεωρείται ανατιολόγητη.

20

Στην προκειμένη περίπτωση όμως η αιτιολογία της

25

προσβαλλόμενης πράξης συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης κατά τρόπο που να μην αφήνει αμφιβολία.

5 Από τα στοιχεία αυτά γίνεται φανερό πως η αιτήτρια πράγματι δεν πληροί τις προϋποθέσεις που θέτουν τα πιο πάνω άρθρα του Νόμου, γιατί έχει σαν κύριό της επάγγελμα την επιχείρηση ταξιδιωτικού γραφείου και δεν υπάρχουν στο φάκελο στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι η εταιρεία αυτή μετέρχεται ή προτίθεται να μετέλθει σαν το κύριό της επάγγελμα την επιχείρηση μεταφοράς φορτίου.

15 Πέραν τούτου, ο σκοπός για τον οποίο ζητήθηκε η άδεια ήταν για τη μεταφορά αποσκευών των πελατών της αιτήτριας από και προς το αεροδρόμιο, καθώς και για τη μεταφορά άλλων εμπορευμάτων. Η δραστηριότητα αυτή είναι έξω από τις πρόνοιες του Άρθρου 15 του Νόμου, δεδομένου ότι η άδεια οδικής χρήσης Δημόσιου Μεταφορέα 'Α' χορηγείται σε μεταφορείς που για την εξυπηρέτηση των διαφόρων αναγκών μιας περιφέρειας, μεταφέρουν επί μισθώσει ή επ' αμοιβή φορτίο, σύμφωνα με τις 20 εκάστοτε εντολές των διαφόρων πελατών τους, σαν μεταφορείς.

Ενόψει της κατάληξης αυτής, απορρίπτεται η εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας πως η προσβαλλόμενη απόφαση είναι 25 αναιτιολόγητη.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

30 *Pancyprian Federation of Labour (PEO) v. Board of Cinematograph Films Censors and Another (1965) 3 C.L.R. 27.*

Petrondas v. Attorney-General (1969) 3 C.L.R. 214.

35 *Kasapis v. Council of Architects and Civil Engineers (1967) 3 C.L.R. 270.*

Constantinides v. Republic (1967) 3 C.L.R. 7.

40 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή της αιτητριας εναντίον της αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών για χορήγηση σ' αυτή άδειας μεταφορέα

"Α" για το όχημά της QE 662.

Α. Κληρίδης, για τους αιτητές.

Μ. Τσιάπα (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για 5
τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη 10
απόφαση. Η αιτήτρια εταιρεία με την παρούσα προσφυγή
ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της
Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερ. 8.6.91, με την οποία
απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή της αιτήτριας
εναντίον της αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών για 15
χορήγηση σ' αυτή άδειας μεταφορέα 'Α' για το όχημα της
QE662, κηρυχθεί άκυρη και εστερημένη κάθε νομικού
αποτελέσματος.

Η αιτήτρια με αίτησή της στην Αρχή Αδειών, ζήτησε 20
την παροχή σ' αυτή άδειας οδικής χρήσης Δημοσίου
Μεταφορέα 'Α', γενικού φορτίου, για το ως άνω όχημά της
με έδρα τη Λευκωσία. Το επάγγελμα της αιτήτριας
αναφέρεται στην αίτηση σαν "travel and forwarding
agency", παρόλο που στο Καταστατικό της (Τεκμήριο 9 25
στην ένσταση) αναφέρονται και άλλοι σκοποί.

Στις 21.10.89, η Αρχή Αδειών απέρριψε την αίτηση, με
το δικαιολογητικό ότι το επάγγελμα της αιτήτριας δεν 30
συνάδει με τις πρόνοιες των περί Ρυθμίσεως της
Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982-1989 (Ν. 9/82,
84/84 και 224/89).

Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια, η
οποία στις 9.11.89 άσκησε ιεραρχική προσφυγή στην καθ' 35
ης η αίτηση Αναθεωρητική Αρχή Αδειών.

Στις 8.6.91, η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών απέρριψε
την ιεραρχική προσφυγή. Ο λόγος της απόρριψης 40
διατυπώθηκε ως ακολούθως (βλ. Παράρτημα 20 στην
ένσταση):

5 "Από το σύνολο των ενώπιόν μας στοιχείων δεν έχουμε ικανοποιηθεί ότι η προσφεύγουσα πληροί τα κριτήρια του άρθρου 15 του Νόμου ως επίσης και του άρθρου 5(9) του Νόμου για τη χορήγηση σε αυτή της αιτούμενης άδειας και γι' αυτό η προσφυγή απορρίπτεται."

10 Εναντίον της απόφασης αυτής η αιτήτρια άσκησε την παρούσα προσφυγή.

15 Είναι η εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας πως η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει απλώς ότι τα κριτήρια των άρθρων 15 και 5(9) του Νόμου δεν πληρούνται, ενώ δεν έγινε καμιά αναφορά στα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, έτσι ώστε να μπορεί να ελεγχθεί αν έγινε σωστή υπαγωγή τους στους σχετικούς κανόνες δικαίου.

20 Η δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση, ανάλυσε νομικά τις σχετικές πρόνοιες του Νόμου και ισχυρίστηκε πως από τα στοιχεία που είχαν τεθεί ενώπιον της καθ' ης η αίτηση προκύπτει, πως ο λόγος για τον οποίο η αιτήτρια επιζητούσε την άδεια δεν ήταν η παροχή εξυπηρέτησης στις δημόσιες μεταφορές επ' αμοιβή, αλλά η εξυπηρέτηση των παρεμφερών σκοπών της, με την αποφυγή καταβολής μεγάλων ποσών σε Δημόσιους Μεταφορείς 'Α' και πως η αιτήτρια είχε σαν κύριο επάγγελμα αυτό του τουριστικού πράκτορα και δεν μετέρχετο ή δεν προτίθετο να μετέλθει
25 σαν το κύριό της επάγγελμα την επιχείρηση μεταφοράς φορτίου, όπως προνοεί το άρθρο 5(9) του Νόμου.

30 Είναι επιπρόσθετα η εισήγηση της δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση πως, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 15 του Νόμου, άδεια οδικής χρήσης Δημόσιου Μεταφορέα 'Α', χορηγείται σε μεταφορείς που για την εξυπηρέτηση των διαφόρων μεταφορικών αναγκών μιας περιφέρειας σε κάποιο είδος φορτίου, μεταφέρουν επί μισθώσει ή επ' αμοιβή φορτίο, σύμφωνα με τις εκάστοτε εντολές των
40 διαφόρων πελατών τους, σαν μεταφορείς. Σε περιπτώσεις, όμως, που όπως στη συγκεκριμένη, αποσκοπείται η μεταφορά φορτίου επί μισθώσει ή επ' αμοιβή για κάποιους από τους πολλούς εμπορικούς σκοπούς της

επιχείρησης, το φορτίο μπορεί να μεταφερθεί μόνο από επαγγελματίες αδειούχων μεταφορέων 'Α' και όχι από την ίδια την επιχείρηση. Δεν υπάρχει οποιαδήποτε πρόνοια στους περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμους, ανάφερε, που να επιτρέπει τη χορήγηση άδειας οδικής χρήσης σε κάποια εμπορική επιχείρηση για μεταφορά φορτίου επί μισθώσει ή επ' αμοιβή, για εξυπηρέτηση κάποιων σκοπών της επιχείρησης. 5

Τέλος, η δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση εισηγήθηκε πως ήταν εύλογα επιτρεπτό στην καθ' ης η αίτηση να καταλήξει ότι η αιτήτρια δεν πληρούσε τα κριτήρια των άρθρων 5(9) και 15 του Νόμου και να απορρίψει γι' αυτό το λόγο την ιεραρχική προσφυγή. 10

Είναι αρχή του διοικητικού δικαίου, πως οι διοικητικές πράξεις απαιτείται να είναι αιτιολογημένες κατά τρόπο που να παρέχουν όλα τα απαραίτητα στοιχεία για τη διακρίβωση της νομιμότητας της πράξης από το Δικαστήριο. Πράξη η οποία περιορίζεται στην επανάληψη νομοθετικών διατάξεων, χωρίς να εκθέτει τα πραγματικά στοιχεία πάνω στα οποία εδράζεται, θεωρείται ανατιολόγητη. 15 20

Στα Πορίσματα της Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 186, αναφέρονται τα ακόλουθα: 25

"Επανάληψις διατάξεων νόμου.

Ίνα πληρωθή η προς αιτιολογίαν απαίτησις του νόμου, δέον αύτη να μη περιορίζηται εις γενικούς χαρακτηρισμούς δυναμένους να εφαρμοσθώσιν εις πάσαν περίπτωσιν, ουδέ να επαναλαμβάνη τας διατάξεις του νόμου, αλλά δέον να εκτίθενται τα πραγματικά στοιχεία επ' ων εβασίσθη η κρίσις του διοικητικού οργάνου. Ισοδυναμεί προς ανύπαρκτον αιτιολογίαν η επανάληψις των γενικών όρων του νόμου, δυναμένων να τύχωσιν εφαρμογής επί οιασδήποτε περιπτώσεως." 30 35 40

(Η υπογραμμισση είναι δική μου)

Η αρχή αυτή του Διοικητικού Δικαίου απασχόλησε το
Ανώτατο Δικαστήριο σε πληθώρα υποθέσεων (βλ., μεταξύ
άλλων, *Pancyprian Federation of Labour (PEO) and 1.
Board of Cinematograph Films Censors, 2. Minister of*
5 *Interior of the Republic of Cyprus* (1965) 3 C.L.R. 27,
στη σελ. 37, *Christos Petrondas v. Attorney General of*
the Republic (1969) 3 C.L.R. 214, στη σελ. 223, *Andreas*
Kasapis v. The Council of Architects and Civil Engine-
ers (1967) 3 C.L.R. 270, στη σελ. 275, *Michalakis Cons-*
10 *tantinides v. Republic (Ministry of Education)* (1967) 3
C.L.R. 7, στις σελ. 13-14).

Η καθ' ης η αίτηση απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή
της αιτήτριας για το λόγο ότι δεν είχε ικανοποιηθεί ότι η
15 προσφεύγουσα πληρούσε τα κριτήρια των άρθρων 5(9)
και 15 του Νόμου και δεν εξέθεσε τα πραγματικά στοιχεία
πάνω στα οποία βασίστηκε η κρίση της.

Όμως, παρόλο που το άρθρο 15 του Νόμου θέτει
20 περισσότερα από ένα κριτήρια που θα πρέπει να πληροί ο
αιτητής και παρόλο που τα κριτήρια του άρθρου 5(α)
είναι διαζευτικά, εντούτοις στην προκειμένη περίπτωση η
αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης συμπληρώνεται
από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης κατά τρόπο
25 που να μη αφήνει αμφιβολία.

Από τα στοιχεία αυτά γίνεται φανερόν πως η αιτήτρια
πραγματι δεν πληροί τις προϋποθέσεις που θέτουν τα πιο
πάνω άρθρα του Νόμου, γιατί έχει σαν κύριό της
30 επάγγελμα την επιχείρηση ταξιδιωτικού γραφείου και δεν
υπάρχουν στο φάκελο στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι
η εταιρεία αυτή μετέρχεται ή προτίθεται να μετέλθει σαν
το κύριό της επάγγελμα την επιχείρηση μεταφοράς
φορτίου και τα όσα αναφέρει ο δικηγόρος της στη γραπτή
35 του αγόρευση, αποτελούν δικούς του ισχυρισμούς και όχι
της αιτήτριας.

Πέραν τούτου, ο σκοπός για τον οποίο ζητήθηκε η
άδεια ήταν για τη μεταφορά αποσκευών των πελατών της
40 αιτήτριας από και προς το αεροδρόμιο, καθώς και για τη
μεταφορά άλλων εμπορευμάτων. Η δραστηριότητα αυτή,
και συμφωνώ με την εισήγηση της δικηγόρου της καθ' ης η
αίτηση, είναι έξω από τις πρόνοιες του άρθρου 15 του

Χρυσ/μής, Δ. Oras Trav. Agency Ltd v. Αν. Αρχής Αδειών (1992)

Νόμου, δεδομένου ότι η άδεια οδικής χρήσης Δημόσιου Μεταφορέα 'Α' χορηγείται σε μεταφορείς που, για την εξυπηρέτηση των διαφόρων αναγκών μιας περιφέρειας, μεταφέρουν επί μισθώσει ή επ' αμοιβή φορτίο, σύμφωνα με τις εκάστοτε εντολές των διαφόρων πελατών τους, σαν μεταφορείς. 5

Ενόψει της κατάληξης αυτής, απορρίπτεται η εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας πως η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη. Η κρινόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή και κατά συνέπεια επικυρώνεται. 10

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 15